

01092

Oskal (let, smitta)
Ex A

En

Matmoders

första

S a m t a l

med sin nya Kdkspiga d. 29
Okt. d. å., angående den
bortflyttade pigans
egenheter.

STOCKHOLM.

Tryckt i Ecksteinska Boktryckeriet, 1832.

A. III.

ON

RECORDS

1857

JAN 1 1857

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.

UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

(Samtalet eger rum uti ett Handtverks-hus wid Öster-
långgatan, 2 tr upp. Fruen, med biträde af en
till Åren kommen Hjelphustru, stöter sjelf köks-
lorna. Kl. är omkring 3 qwart till 4 på e. m.
Tallveden brinner i spiseln, Hjelphustrun står fram-
för, swettas, och är syfvelsatt med en kastrulls ren-
göring. Fruen är syfvelsatt att, med en ren hand-
duk torka ett porcelänsfat. — Hon ser misnöjd ut
och har alltid något att tadla på det, som Hjelph-
ustrun gör. — Man ser tydligt, att hon är för-
argad öfver, att hon måste stå och förrätta pigsh-
lor. Hon har stölpaddas-kam i håret, samt har svart
sidenklädning och silkesshavlett och negligée med bre-
da spetsar på sig. — Ändtligen hörs det buller i
trappan; det är den nya kökspigan, som anländer.
Först inträda två karlar, bärande kistan, som de
nedsätta nära spiseln, och gå derefter sin väg; ef-
ter dem inkommer den nya, så länge wentande pi-
gan, propert klädd; hon niger för Fruen, som bör-
jar på följande sätt:)

Fruen. Nå ändtligen! det war wäl att du
kom; hur war det du hette nu igen?

Pigan. Amalia.

Frun. Nej ja! nu kommer jag ihåg. — Men min kära du, du har låtit länge vänta på dig. — Atminstone hade du borde vara här kl. 7 i morse

Amalia. Jag ber att Frun är god och ej tar illa upp det. Jag var i går på Operan och såg på Drottningen af Rålgåna eller hur pjesen hette, och innan jag kom hem var kl. 11; och så bodde den madamen, som jag har logerat hos de här frihetsdagarna, ända långt bortt på Luntmakargatan på Norr. I morse var jag owanligt sömnig och fick deßutom länge vänta på, innan jag fick kaffe, som Madamen kokade.

Frun. Nå nå, en matmoder får intet vara första dagen så noga, endast tjenaren sedermera uppfyller sina skyldigheter. — Jag behöfwer wäl intet påminna dig derom. Du

är wäl wan, att opåminnt uträtta de syflor,
som tillkomma en kökspiga?

Amalia. Det kan Fruen wara försak-
rad om. Det kan också mina bewis intyga?

Fruen. Ja, det är nog sannt, att du
har wackra betyg, och till och med på, mer än
två års tjenst. Men kökspigan, som i Onsdags
flyttade ifrån mig, hade också wackra be-
tyg, fast hennes uppförande war både så och
så. Det war nu det enda, som gjorde åtskill-
naden, att hon ej hade betyg på längre, än
halfårs-tjenster.

Amalia. Det tror jag nog, att herr-
skaperna ofta hafwa otur med sitt tjenstefolk,
men hwad mig beträffar, så har jag både
mundtliga och skriftliga rekommendationer att
framwisa, och är alltid påpasslig i mina syf-
lor, om jag får säga't sjelf, samt har alltid när

jag haft en god matmoder, warit henne af hjertat tillgifwen.

Frun. Nå; det låter godt, kära du; jag will tro dig; men hon som flyttade i Onsdags, henne hade jag ej mycket nöje af. Det war en swårighet att få henne, att stiga upp om morgnarne i tid; war jag intet med jemnt i syflorna och påminte henne allt, hwad hon skulle göra, så blef ingenting ordentligt gjordt; och se bara på hur kopparn, som står på hylforna ser ut; så har hon lemnat den efter sig, Kan sådant kallas för riktigt skuradt?

Amalia. Nej, det är ju fästligt, kära Fru! Annat är jag wan wid.

Frun. Desutom hade hon den elaka wanan, att säga emot och swara mig. Hon förargade mig, så att jag flera gånger blef werkligt illamående. Sådant slipper jag wäl att erfara af dig?

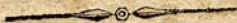
Amalia. Ja, det svarar jag för. Det skulle wist påsa sig det?

Frun. Och när hon fick låf att gå ut i egna ärender om söndagseftermiddagarne kl. 4, och jag sade henne, att hon bestämdt skulle wara tillbaka till kl. 7, så såg man ändå intet till henne förr än kl. 9 eller half 10 ja till och med 10.

Amalia. Se man på! Jo, jag tackar jag; det war en wacker jungfru att ha i köket.

Frun. Men, hör på; laga nu att du kommer till dina syflor. | Det wore wäl bäst, att du tog på dig ett annat förkläde, och intet agerade främmande längre. — Här är mycket, som skall göras och jag måste in och klä mig.

(Frun skyndar sig ur köket; Amalia tar af sig shawletten och nedlägger den i kistan, tar på sig ett hwardags-förkläde och börjar sina syflor wid spiseln).

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

B3031/47

JEAN JARSSON
SAMLING